

3. VELIKONOČNA NEDELJA

NEDELJSKO PISMO

župnija Prevalje

Lk 24,13–35

MORALO SE JE TAKO ZGODITI

Razmišljanja učencev o dogajanju z Jezusom lahko razumemo tudi kot podobo svoje notranje resničnosti. Te besede bi iz naših ust morda zvene tako: »Upali smo, da bo naše življenje uspelo, da bomo močni v besedah in dejanjih, da bomo doživeli uspeh, da bomo nekaj dosegli ... Toda vsi načrti so padli v vodo: nismo uspeli, vse v nas se podira, vse je brezupno, vse skupaj nima več nobenega smisla ...«

Jezus nam ne očita, ker tako razmišljam. Pomaga nam le, da bi svoje življenje dojeli v luči Božje besede. Ključ njegovega novega pogleda se glasi: »Mar ni bilo potrebno, da je Kristus to pretrpel in šel v svojo slavo?« (Lk 24,26). Prevedeno v našo situacijo bi se ta misel glasila takole: »Mar ni bilo potrebno, da se je z menoj to

zgodilo, da bo zame to dobro?

Mar ni bilo potrebno, da vse to prestaneš, da se osvobodiš iluzij, ki si jih ustvaril o svojem življenju, in da se razviješ v podobo, ki si jo je Bog ustvaril o tebi?«

Če si vedno znova ponavljamo to evangelijsko misel in jo projeciramo v svoje življenje ter z njo pogledam na svoja razočaranja, ranjenosti v otroštvu, v šoli, na nesporazume in frustracije pri delu – preneham s tarnanjem. Na svoje življenje pogledam z novimi očmi: vse se je moralo tako zgoditi, vse je bilo dobro. Vse je služilo temu, da sem se razvil v osebnost, kakršno si je zamislil Bog. Po vseh izkušnjah v življenju me je Bog oblikoval in me zgradil takšnega, kakršnega si me je v začetku zamislil. Zame je ta Jezusova misel postala ključna, pomaga mi, da se spravim s svojim življenjem. Ta misel nam pomaga, da na življenje pogledamo z novimi očmi. In nenadoma odkrijemo smisel sredi nesmisla, upanje sredi razočaranja, zaupanje sredi obupa.

Naj bo tudi nam v pomoč to vprašanje, ki ga Jezus danes postavlja svojim učencem. Vprašaj se ob vsem, kar doživljaš, ali je tvoj zornik kot edina možnost.

Po: A. Grün, Izkusimo velikonočno veselje

Za duhovno rast

Vsi smo popotniki v Emavs

Gospod Jezus,
spomni se tiste hiše v Emavsu
in tistega kosa poti, ki vodi do vasi,
potem ko zaviješ s široke ceste.
Spomni se tistih dveh učencev,
ki si se jima tam nekega večera približal,
spomni se njunih pobitih src,
spomni se svojih besed, ki so ju razvnele,
spomni se ognja v kaminu,
okoli katerega ste posedli
in od katerega sta vstala spremenjena,
tako da sta še tisto uro vstala in odšla
neustrašeno pričevat o tvoji Ljubezni ...
Ozri se na nas.
Glej, mi vsi smo popotniki v Emavs,
vsi smo ljudje, ki nas navdaja žalost
v mraku večera, ko je ugasnilo upanje.
Kakor učencema na poti v Emavs
tudi nam često strah stiska srce.
Približaj se nam na naši poti
in tudi nam s svojo besedo razvneji srca.
Vstopi z nami in sedi k našemu ognjišču,
da bomo, prevzeti
od zmagoslavnega veselja, tudi mi
hitro vstali in šli vsem ljudem oznanjat
radost
in bomo za vedno ostali v tvoji Ljubezni.

Abbe Pierre

*In glej, prav tisti dan sta dva izmed
njih potovala v vas, ki se imenuje
Emavs in je šestdeset stadijev
oddaljena od Jeruzalema. Lk 24,13*

Dva na poti v Emavs s potrtem srcem.
Verjela sta v dogodivščino, pa se je
vse končalo v temini nekega groba.

»Mi pa smo upali, da ...«

Prej sta hodila za čudovitim
človekom,
katerega besede in dejanja so bila
nekaj novega

in ki je obljubljal drugačno življenje.
Dvignila sta pogled z zemlje, da bi
občudovala neko novo obzorje.
Toda vsega je bilo konec med
zasmehovanjem množice
v temini nekega groba.
Zdaj se vrača običajno življenje, brez
sanj, brez iluzij.

Kolikokrat, Gospod, sem tudi jaz na
poti v Emavs
s potrtem srcem, ko v meni ni več ne
sanj ne iluzij?

V takih trenutkih, Gospod, se mi
približaj in hodi z menoj.
V takih trenutkih, Gospod, upočasni
svoj čvrsti korak vstalega
in ga uravnaj z mojo utrujenostjo.

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

Oznanila

◆ Po uvedbi Izrednih navodil slovenskih škofov za preprečevanje koronavirusa COVID-19 z dne 12. marca 2020 so v Slovenskem katehetskem uradu (SKU) pripravili gradiva za verouk po domovih.

Dokler se otroci ne bodo vrnili v šolske klopi, se ne bodo niti v veroučne prostore. Otroci si bodo to koronašolo in koronaverouk zelo dobro zapomnili. Kot je našla svoje mesto šola "na daljavo", je mogoč vsaj delno tudi verouk "na daljavo".

Prvi kraj življenja vere je domača družina. Zato smo na začetku izrednih razmer poudarili versko prakso v družini in spodbujali k redni družinski molitvi ter obhajanju nedeljskih družinskih bogoslužij v spremljanju s pomočjo medijev.

Za vse razrede veroučencev je veliko zanimivega in prijetnega gradiva za osvajanje na spletni strani Slovenskega katehetskega urada. Tole pa je link do katehez za domači verouk: <http://sku.rkc.si>.

Na linku:

<https://portal.pridi.com/2020/04/25/druzinska-kateheza-za-3-velikonocno-nedeljo> pa najdete dobro pripravljeno katehezo za 3. velikonocno nedeljo.

◆ Vsak dan zasebno opravi sv. mašo po namenih, kakor so bili dogovorjeni. Začetek sv. maše oznanijo tudi zvonovi in vas povabijo, da se mi v duhu pridružite. Na spodnji povezavi pa je seznam, kjer lahko spremljate sv. mašo preko digitalnih omrežij, radia in televizije.

<https://katoliska-cerkev.si/spremljanje-svetih-mas-preko-spleta-radia-in-televizije>.

◆ Pred nami je Marijin mesec maj, ali mesec šmarnic. Večini znana pesem ga takole predstavi:

**Spet kliče nas venčani maj,
k Mariji v nadzemljski raj.
Cvetlice dobrove,
si venčajo glave.
Raduje se polje in gaj,
raduje se polje in gaj.**

Že je slišati
dobre novice,
da bomo vsaj
del tega
meseca mogli
preživeti skupaj
v naši cerkvi ob
šmarničnem
branju z
naslovom:
NAJVEČJI

DAR. Takole je predstavljena knjiga letošnjih »besednih« šmarnic:

»Zgodbe, ki jih boste brali na teh straneh, so zgodbe dveh družin. To so resnične zgodbe, ki so se dogajale in se še dogajajo vsakomur izmed nas. So zahvala, prošnja, so bolečina srca, so vzlik veselja in upanja. Predvsem pa so zgodbe, ki jih je spisalo otroško srce, v katerem ima Marija prav posebno mesto«.

Ne pozabimo pa doma postaviti Marijin oltarček za hišno dnevno druženje ob Mariji!

Svete maše

**26. 4. 2020 – 3. VELIKONOČNA
NEDELJA**

7.30 za vse žive in pokojne župljane
9.30 za +Marijo Janko ter Ano Sevčnik (!)

PONEDELJEK, 27. 4., Cita

18.30 za +Ano Topolovec, osm., mož
Jožef in sin Marjan z družino
19.00 za +Antona Gostenčnik

TOREK, 28. 4.; Peter Chanel, duhovnik

19.00 za zdravje

SREDA, 29. 4.; Katarina Sienska, cerkv. učitelj.

7.00 za zdravje

DUHOVNIŠKI ČETRTEK, 30. 4., Donat

19.00 molitvena ura za duhovne
poklice, sv. maša za +Krstona Tesić

PRVI PETEK, 1. 5., Jožef Delavec; začetek šmarnic, praznik dela

19.00 za Alojza in Marijo Pavše ter
sorodnike

PRVA SOBOTA, 2. 5., Atanazij, cerkv.

učitelj

19.00 za +starše Vnuk in Perčič

**3. 5. 2020 – 4. VELIKONOČNA -
NEDELJA DOBREGA PASTIRJJA**

7.30 za vse žive in pokojne župljane
9.30 za +Blaža in Elizabeto Pernjak

Svetnik tedna

**27. april
CITA**

Z dvanajstimi leti je morala Cita od doma služiti kruh k bogati družini Fatinelli. Bila je dežurni krivec za vse, kar je šlo v hiši narobe, mnogim hlapcem in deklam je bila trn v peti, ker jim je s svojo pridnostjo in ljubeznijo do čistoče in reda večkrat vzbujala slabo vest. Kljub mnogim težavam in bridkostim pa je vse vdano in vedro prenašala, moč za to pa zajemala v cerkvi, kamor se je vsak dan zjutraj in zvečer zatekala k molitvi. Nihče je ni videl čemerne, bila je vedno odkritosrčno vesela. Tako si je, po dolgih letih, le začela utirati pot tudi v srca svojih sodelavcev in gospodarjev. Vso svojo napitnino je razdala revežem, vedno bolj pa jo je pri tem podpirala tudi njena gospodarica. Postala je voditeljica ostalim služabnikom in služabnicam, njena beseda je vedno padla na plodna tla. Sloves o njeni velikodušni dobroti pa je vedno bolj rasel, tudi po zaslugi številnih čudežnih dogodkov, ki so se dogajali okoli nje. Tako je npr. nekoč šla k polnočnici v tako skromni in lahki obleki, da ji je moral gospodar posoditi svoj plašč. Na poti pa je srečala prezeblega reveža in mu plašč mirno podarila. Tujec ji je obljubil, da ji ga bo po maši vmil, vendar ga ni bilo nikjer. Ko je gospodar Cito zaradi tega karal, pa se je tujec prikazal, se zahvalil za dobroto in izginil. Bil je Jezus. Cita je bila dekla, več kot šestdeset let, ob smrti pa imela veličasten pogreb, kakršnega mesto Lucca še ni videlo.

Izdajatelj: Župnija Prevalje, Na Fari 44,
2391 Prevalje; tel.: 02 824 02 21, ali
GSM: 041 390 700;
TRR: SI56 048700002867311;
do preklica ni uradnih ur;
e-mail: zupnija.prevalje@gmail.com.
www.zupnija-prevalje.si
Odgovaria: Franc Bralez, župnik in dekan